

Ζωγραφισμένο με πάγο τοπίο.

Οι ανεμόμυλοι γυρνούν στην Ιστορία
στην άδεια ώρα των καταρρακτών
στο μακρινό οροπέδιο όπου όλα είναι
προσωρινά και ανύπαρκτα
ως τη στιγμή που ο θάνατος
αποκτά πρόσωπο

Η Μύρτις χωρίς βάθος
επιστρέφει στα βήματα του δάσους
καθώς οι αιώνες κρέμονται από τα κλαδιά
και το σκοτάδι ταξιδεύει
Χλωμό και μακρινό καράβι
ολότελα ξένο
που με έναν μόνο επιβάτη
δένει τον κάβο του στην καταχνιά
Μέσα μας το ζωγραφισμένο με πάγο τοπίο
μετακινείται κρυφά
όλο και κάτι λιώνει
πίσω από το βυθισμένο αέρα